

„Hvilkensomhelst“, der tager et saadant optaget Dyr tilbage, men der er kun Tale om den, der gjør sig skyldig i en Krænkelse af den Ret, ifølge hvilken Optagelsen har fundet Sted. Det kan være Cieren af Dyret, og det kan ganske vist ogsaa være en anden Mand, om hvem der her bliver Spørgsmaal, men Lovforslaget nævner jo bestandig kun „Cieren“, idet det overalt forudsættes, at det Samme ogsaa kan gjælde om en Anden, der ikke er Cier af Dyret. Det ærede Medlem bemærkede endvidere med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 2, at, naar der derefter er tilføjet „eller ved sine Følf“, saa indførte man derved en Begrænsning, som ikke var aldeles paa rette Sted, og han fremhævede navnlig, at Straffebestemmelsen kun vilde faae det rette Indhold, naar der i den — i Eighed med de Udtryk, der ere brugte om selve Optagelsesretten i første Stykke af Lovforslagets § 2 — endvidere var optaget det Tilfælde, at Cieren havde bemyndiget en Anden dertil. Det hedder jo nemlig om Optagelsesretten først i § 2, at Optagelsen kan foretages af Jordbrugeren eller hans Følf, eller hvem han ellers dertil maatte bemyndige. Men jeg skal dog henstille til det udmærket sagkyndige Medlem, til hvem jeg sigter, om en saadan Tilføielse i en Straffebestemmelse som den, at man har bemyndiget en Anden til at foretage en urigtig Handling, vilde være ganske paa sin Plads. — Medens jeg opholder mig ved Vædringsforslaget under Nr. 2, skal jeg endnu kun bemærke til den ærede Minister, at, der naturligvis fra Udvalgets Side ikke kan være Noget at erindre imod, at den ærede Minister fastholder, at „Optagelsesretten“ i andet Stykke af § 2 maa betegnes noget nærmere ved at tilføie enten „den forannævnte“ eller et lignende Udtryk. Jeg har maasse ikke før bemærket, at Udvalget i det Hele er betænkt paa paa at fremkomme med nogle Forslag til Redaktionsændringer til 3die Behandling; og det nævnte Punkt kan da blive taget under Overveielse med det Samme. — Dette

gjælder ogsaa med Hensyn til et andet Punkt, som den ærede Minister berørte, nemlig at det skulde være nødvendigt eller ialtfald henfigtsmæssigt i det andet Stykke i den af Udvalget under Nr. 12 foreslaaede nye Affattelse af § 4 med Hensyn til Ufredshødernes Bortfalden til nærmere Bestemmelse, at tilføie nogle Ord som f. Ex. „i saadanne Tilfælde“ eller Sligt. Dette skal selvfølgelig ogsaa blive taget under Overveielse inden 3die Behandling.

Jeg tror ikke, at der iøvrigt enten fra den ærede Ministers eller fra andre ærede Medlemmers Side er fremkommet nogen væsentligere Udtalelse imod noget af de Vædringsforslag, der gaa forud forud for det under Nr. 12. — At en „Bede“ er et Faar, tror jeg dog ikke kan negtes, ligesom det heller ikke kan negtes, at en Bædder et et Faarekreatur, om han end paa Grund af sin Ubesagelighed er sat op i første Klasse. At „Lam“ er foreslaaet tilføiet, er nærmest, fordi Lammene skal bøde Optagelsespenge for sig foruden Faaret. Derimod er der ganske vist saa ikke ved dette Lovforslag fastsat Noget om, hvorvidt det Rid, der følger med Geden, eller om Grisen, der følger med, Soven, skal give særskilte Optagelsespenge. (Est rup: Selvfølgelig!). Det ærede Medlem siger selvfølgelig, men det er imidlertid dog ikke sagt. Det var nævnt i Plakaten af 14de Juli 1837, men det er ikke nævnt her. Tidligere havde man det bestemte Udtryk: „En So med dens Grise tilsammen“, men dette er jo nu forladt, og om Grisene saa skulde betale for sig, finder jeg ialtfald tvivlsomt. Jeg stiller mig derfor nu paa det Standpunkt, at jeg ganske henstiller til det ærede Thing, om det vil tage „Lam“ med eller ikke, idet jeg dog skal fremhæve, at Lammene ingenlunde er et bestemt Dyr, og at det er meget vanskeligt at optage, da det springer over Grøfter og Gjerder. Man kan derfor godt være forsigtig overfor det og gjerne sætte et Kryds ved det. Andet er det jo ikke, man gjør; thi, er der ikke dette Kryds, saa kommer Sognefogden eller henholdsvis Po-